

Táto práca je stručným prierezom rozhodcovského konania v medzinárodnom obchodnom styku od úkonov pred začatím konania až po výkon rozhodcovského nálezu. Je členená do ôsmich kapitol. Rozhodcovské konanie je spôsob urovnávania sporov alternatívny k súdnemu konaniu, kde neutrálna tretia osoba - rozhodca, rozhoduje spor v konaní, ktorého výsledkom je záväzný a vykonateľný rozhodcovský nález.

Prvá kapitola je venovaná všeobecnej charakteristike alternatívnym spôsobom riešenia sporov, vymedzuje ich vzťah k rozhodcovskému konaniu a obsahuje stručnú charakteristiku jednotlivých typov ADR akými sú mediácia, konciliácia, minitrial, expertíza a iné.

Druhá kapitola je úvodnou kapitolou k problematike rozhodcovského konania. Obsahuje jeho definíciu, charakteristické znaky a základné teoretické doktríny, ktoré definujú právnu povahu tohto inštitútu. Vzhľadom na to, že rozhodcovskému konaniu sa strany podriaďujú dobrovoľne, je časť tejto kapitoly venovaná výhodám a nevýhodám, na základe ktorých sa strany rozhodujú. V závere je delenie arbitráže na jednotlivé druhy. Na inštitucionálnu arbitráž, kde konania prebiehajú pred stálou rozhodcovskou inštitúciou so svojimi pravidlami, stálymi poplatkami a zoznamom rozhodcov a na arbitráž ad hoc, kedy sa zostavuje rozhodcovský tribunál pre riešenie konkrétneho sporu.

Tretia kapitola obsahuje pramene rozhodcovského konania, zoradené na základe ich záväznosti.

Štvrtá kapitola je venovaná najdôležitejšiemu zmluvnému inštitútu rozhodcovského konania – rozhodcovskej zmluve. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi stranami o podriadení už vzniknutých alebo budúcich sporov z konkrétneho právneho vzťahu riešeniu pred rozhodcovským súdom / rozhodcom. Druhá časť tejto kapitoly opisuje ustanovovanie rozhodcovského tribunálu a rozhodcov do funkcie a vymenováva požiadavky na osobu rozhodcu.

Piata kapitola je najobsiahlejšou kapitolou tejto práce a je venovaná priebehu konania pred Londýnskym medzinárodným arbitrážnym súdom. Na základe analýzy pravidiel LCIA popisuje konanie od úkonov pred začatím konania až po vydanie rozhodcovského nálezu.

Šiesta kapitola je venovaná úlohe národných súdov v rozhodcovskom konaní. Rozdeľuje ich právomoci na pomocné a kontrolne. A obom sa venuje osobitne. Najdôležitejšou časťou tejto kapitoly je postup a dôvody zrušenia rozhodcovského nálezu národným súdom.

Siedma kapitola opisuje postup strán po vydaní rozhodcovského nálezu a teda konkrétne v prípade dobrovoľného nesplnenia povinností v ňom obsiahnutých. Oprávnená

strana má v tomto prípade právo, podať návrh na uznanie a vykonanie rozhodcovského nálezu na súd. Národný súd rozhoduje o tomto návrhu buď na základe vnútroštátnej úpravy o výkone rozhodcovských nálezov alebo medzinárodnej zmluvy, ktorej je zmluvnou stranou. Väčšia časť tejto kapitoly je venovaná Newyorskému dohovoru o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských nálezov ako najvýznamnejšej medzinárodnej zmluve v tejto oblasti.

Záverečná ôsma kapitola obsahuje popis základných prvkov novelizácie českej právnej úpravy rozhodcovského konania – zákona č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení.

Táto práca je stručným prierezom rozhodcovského konania v medzinárodnom obchodnom styku od úkonov pred začatím konania až po výkon rozhodcovského nálezu. Je členená do ôsmich kapitol. Rozhodcovské konanie je spôsob urovnávania sporov alternatívny k súdnemu konaniu, kde neutrálna tretia osoba - rozhodca, rozhoduje spor v konaní, ktorého výsledkom je záväzný a vykonateľný rozhodcovský nález.

Prvá kapitola je venovaná všeobecnej charakteristike alternatívnym spôsobom riešenia sporov, vymedzuje ich vzťah k rozhodcovskému konaniu a obsahuje stručnú charakteristiku jednotlivých typov ADR akými sú mediácia, konciliácia, minitrial, expertíza a iné.

Druhá kapitola je úvodnou kapitolou k problematike rozhodcovského konania. Obsahuje jeho definíciu, charakteristické znaky a základné teoretické doktríny, ktoré definujú právnu povahu tohto inštitútu. Vzhľadom na to, že rozhodcovskému konaniu sa strany podriaďujú dobrovoľne, je časť tejto kapitoly venovaná výhodám a nevýhodám, na základe ktorých sa strany rozhodujú. V závere je delenie arbitráže na jednotlivé druhy. Na inštitucionálnu arbitráž, kde konania prebiehajú pred stálou rozhodcovskou inštitúciou so svojimi pravidlami, stálymi poplatkami a zoznamom rozhodcov a na arbitráž ad hoc, kedy sa zostavuje rozhodcovský tribunál pre riešenie konkrétneho sporu.

Tretia kapitola obsahuje pramene rozhodcovského konania, zoradené na základe ich záväznosti.

Štvrtá kapitola je venovaná najdôležitejšiemu zmluvnému inštitútu rozhodcovského konania – rozhodcovskej zmluve. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi stranami o podriadení už vzniknutých alebo budúcich sporov z konkrétneho právneho vzťahu riešeniu pred rozhodcovským súdom / rozhodcom. Druhá časť tejto kapitoly opisuje ustanovovanie rozhodcovského tribunálu a rozhodcov do funkcie a vymenováva požiadavky na osobu rozhodcu.

Piata kapitola je najobsiahlejšou kapitolou tejto práce a je venovaná priebehu konania pred Londýnskym medzinárodným arbitrážnym súdom. Na základe analýzy pravidiel LCIA popisuje konanie od úkonov pred začatím konania až po vydanie rozhodcovského nálezu.

Šiesta kapitola je venovaná úlohe národných súdov v rozhodcovskom konaní. Rozdeľuje ich právomoci na pomocné a kontrolne. A obom sa venuje osobitne. Najdôležitejšou časťou tejto kapitoly je postup a dôvody zrušenia rozhodcovského nálezu národným súdom.

Siedma kapitola opisuje postup strán po vydaní rozhodcovského nálezu a teda konkrétne v prípade dobrovoľného nesplnenia povinností v ňom obsiahnutých. Oprávnená strana má v tomto prípade právo, podať návrh na uznanie a vykonanie rozhodcovského nálezu na súd. Národný súd rozhoduje o tomto návrhu buď na základe vnútroštátnej úpravy o výkone rozhodcovských nálezov alebo medzinárodnej zmluvy, ktorej je zmluvnou stranou. Väčšia časť tejto kapitoly je venovaná Newyorskému dohovoru o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských nálezov ako najvýznamnejšej medzinárodnej zmluve v tejto oblasti.

Záverečná ôsma kapitola obsahuje popis základných prvkov novelizácie českej právnej úpravy rozhodcovského konania – zákona č. 216/1994 Sb. o rozhodčím řízení.